

Olla väarikas juht, kui isamaa vajab II

Küsis IRIS ASSAD
Vastas MERIKE JÜRJO

Nagu mainitud, möödub tänava 22. juunil kümme aastat Eesti Reservohvitseride Kogu (EROK) asutamisest. Kui kogu eelkäija – Tagavaraohvitseride Kesksektiooni – ajalugu põhineb raamatus arhiivuurimisel, siis tänapäevase EROK ajalugu oli vist märksa lihtsam kirjutada?

See on nii ja naa, ühelt poolt tundub tõesti, et mis seal siis kirjutada, dokumendid on olemas, protsessis osalenud inimesed käe-jala juures, ainult küsi ja kirjuta! Muidugi oli Teise maailmasõja eelset reservohvitseride liikumist vähemalt töö algetapis raskem käsitleda, sest igauks, kes on arhiivis tööd teinud, teab, millised karid seal ees ootavad.

Tuleb ju tunnistada, et Eesti 1920.–1930. aastate riigikaitse ajalugu on suures osas uurimata, ülevaatlikult läbi kirjutamata. Mulle olid abiks vaid kaks laiahaardelist raamatut: Ago Pajuri “Eesti riigikaitsepoliitika aastail 1918–1934” (Tartu, 1999) ja “Sõja ja rahu vahel I. Eesti julgeolekupoliitika 1940. aastani” (Tallinn, 2004).

Ülejäänud osas leiab mõningaid teemasid, viiteid jne, kuid tõsine süsteemne käsitlus on ikkagi puudu. Nii tuligi töö kestel arhiividokumentidest fakte ja vihjeid korjates süsteem tekitada. Tänapäevaga on selles mõttes tõesti lihtsam. Minul kui EROK liikmel alates 2000. aastast olid olemas n-ö oma mälu, omad teadmised, omad kogemused. Ja minu kõrval olid kõik need inimesed, kes aastatel 1996–1997 reservohvitseride liikumist alustasid. Need, kes siis tõstatasid küsimuse reservide kohast Eesti riigikaitse süsteemis.

Need olid Eesti ühiskonnas ettevõtlikud ja missiooni- tundega kodanikud, kes ju tegelikult igapäevaelus suurt kaitsevägega kokku ei puutunud?

Just. Aga riigikaitse on ju see valdkond, mis tagab kõik muu – tagab selle, et meie kõik omas vabas riigis saame tegelda just sellega, millelega tahame. Ajalugu, ka mujal maailmas, on näidanud, et kultuuriliselt erinevad piirkonnad võivad olla ühinenud riigiks, omada seejuures riigisisest erinevaid seisukohti, kuid riigikaitse on see valdkond, kus alati saavutatakse konsensus. Šveits on siinjuures kõige klassikalise näide. Nagu mäletan kord ütlevat kaitseleit-

Kümme aastat ühest algatusest

Ikka armastatakse rääkida asjadest, mis on ühiskonnas probleemiks, ja küsitakse spontaanselt, millest ühiskond kõige suuremat puudust tunneb. Kui siis läbi on sõelutud stampitõdemused, et tööjõudu napib ja palgad on väikesed, hakatakse peagi kurtma uute ideede ja säravate algatuste puudumise üle. Kui aruteludega edasi minna, tõdetakse, et ideid ja algatusi ehk ongi ja ka särast nende ümbert justkui ei puudu, kuid heade mõtete elluviimist kipub takistama idee esitaja isik. Seltskond kipub ikka arvama, et hea mõtte esitaja on nii- ja teistsuguste vaadete ehk puudustega ja kindlasti on selle algatuse või idee taga mingi tema sügav isiklik huvi, mida ei tohiks aktsepteerida. Ja nii jäävadki lõpuks ellu vaid need säravad algatused, mille autorid on unustatud ja mida saab võtta justkui iseenesest tekkinuina. Kuid meil on ka säravaid erandeid.

22. juunil möödus kümme aastat algatusest, millele panid aluse 25 Eesti ROK I ja ROK II taustaga reservohvitseri. Loodi Eesti Reservohvitseride Kogu (EROK). Ka täna, kümme aastat hiljem on paljud neist reservohvitseridest aktiivsed kogu liikmed. Toona juhtorganisse valitustest on tänagi kaks ametis kogu ühes juhtorganis – aukohtus. Kogu esimeseks esimeheks valitud kapten Kaido Pihlakas on praegu aukohtu esimees ja revisjonikomisjoni kuulunud kapten Arvo Kivikas aukohtu liige.

Nii sellest algatusest, kui ka 64 aastat tagasi, 23. juunil 1933 asutatud Tagavaraohvitseride Kesksektiooni (T.O.S.) asutamisest ja Eesti reservohvitserkonna tekkest ning arengutest aastatel 1900–2007 annab ülevaate EROK poolt välja antud ajalooramat “Olla väarikas juht, kui isamaa vajab”. Raamatu autorid on Mati Õun ja EROK liige nooremleitnant Merike Jürjo. Ka raamatu väljaandmine oli tõsine väljakutse ja jääb kindlasti edaspidi kogu ajaloos äramärkimist vääriks algatuseks. Loodetavasti on suvekuudel mahti kõigil see teos ka läbi lugeda.

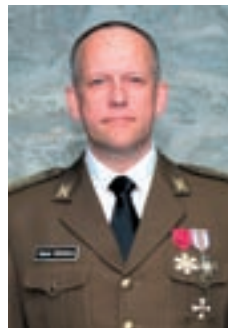
10. aastapäeva puhul tuleb märkida, et selle aja jooksul on EROK teinud rea algatusi, mis ei ole jäänud isegi terve Eesti ulatuses märkamatuks, rääkimata riigikaitseliste küsimustega tegelevatest ringkondadest. Olgu nendeks siis kogu kõigi liikmete poolt vaba tahte ja isikliku eeskuju panustamine kõikvõimalikesse riigikaitsealistesse tegemistesse – väljaõppesse, õppekogunemistesse, VROKde ettevalmistuses kaasaaitamisse – või iga-aastaste EROK laskmise karikavõistluste korraldamine, ohvitseride tseremoniaalmõõga projekti algatamine ning ajaloo jäädvustamine Islandi väljaku ausamba rajamise ettevalmistamisega.

Viimatinimetatu on projekt, mille ettevalmistav etapp on edukalt läbitud ja selle algatuse tegijate kiitmiseks ja teostajate tunnustamiseks jääb vaid ausammas valitud kohale püsti panna. Eelloetletud tegemised ei ole täielik nimekiri sellest, mida on tehtud või tehakse. Palju on traditsioone, mida võetakse nii enesestmõistetavalt, et alles siis, kui soovitakse midagi muuta või teisiti teha, hakatakse arutlema selle asja olemuse üle.

Vaadates tagasi nii Eesti Reservohvitseride Kogu kui ka Eesti reservohvitserkonna ajaloole kutsun kõiki üles uuteks algatusteks ja andmaks oma panust muutmaks kogu veelgi innovaatilisemaks ja tulevikku vaatavamaks. EROKs peab olema loov pinnas muutusteks ja uuteks algatusteks.

Head järgmist kümme aastat, härrad ohvitserid!

VELLO VÄINSALU,
leitnant, EROK
juhatuse esimees

MÕELGEM KAASA!

Venemaal arendatakse uut kaheraudset
iseliikuvat suurtükki

Lk 2

ARVAMUS

Vormist ja sisust

Lk 3

KOOSTÖÖ

EROK välissuhete toimkonna järgmise
poolaasta tegevuskavast

Lk 4

last, endist Pärnu maleva pealikut kapten Erik Reinholdi, et Šveitsis sündivad isegi lapsed igas kantonis isemoodi, aga riigikaitseküsimuses on kõik ühel nõul.

Eesti riigikaitse olukord oli 1990. aasta keskel võrdlemisi kaootiline – ühelt poolt oli tahtmist ja missioonitunnet, teisalt aga puudus ettevalmistatud sõjaväelastest, kogemustest, traditsioonidest.

Kolonelleitnant Raivo Tamm, kes oli esimeste reservohvitseride kogude juhendaja ja keda ka ettevalmistustöö käigus intervjuerisin, ütles väga õigesti, et eestlased polnud siis veel kõike sõjaväega seonduvat omaks võtnud, sõjavägi oli võõras ja seostus nende mälus ikka veel okupatsiooniga. Liigagarusest ja rumalusest tehti ka kaitsejõudude ülesehitamisel hulgaliselt vigu ja vaba ajakirjanduse vahendusel levis see kiiresti.

Nii kujuneski ühelt poolt vajadus tegelda reservidega, aga teiselt poolt vajas ka kaitsevägi tunnustust ja toetust riigielu avalikelt tegelastelt. Veel enne, kui ajateenijatest reservohvitseride kursused alustasid, algasid Meegomäel 1997. aasta jaanuaris esimesed vabatahtlikud reservohvitseride kursused. Erik-Niiles Kross, Indrek ja Kaarel Tarand, Andres Mihkels, Vahur Lauri ja Vallo Toomet ROK I-st ning ka Kaido Pihlakas, Jaanus Pikani, Lauri Einre ROK II-st jt olid esimeste hulgas. 22. juunil 1997, kui tol ajal veel kolonel Johannes Kert oli neile Meegomäel andnud üle ohvitseripagunid ja aastametunnistused, asutatigi Eesti Reservohvitseride Kogu.

Kui palju oli ROK asutajaliikmeid ja kui suur on organisatsiooni liikmeskond nüüd?

EROK liikmeskond on otseselt kümnekordistunud. Asutajaliikmeid oli 25, nüüdseks on EROK liikmeid juba üle 250. Igal juhatusel koosolekul võtame vastu 5–6 uut liiget, nende hulgas on nii vabatahtlike reservohvitseride kursuse (VROK) kui ka ajateenijatest reservohvitseride kursuse (AROK) lõpetanuid. Nii et esialgselt prominentide klubist – või kuidas EROKd algusaastatel kutsuti – on juba nüüdseks kujunenud laiapõhjaline riigikaitsealine organisatsioon.

Ja mitte ainult. EROK annab paljudes asjades tooni, pakub uusi ideid ja üha algatab.

Nii see on. Viimane populaarne ettevõtmine on Eesti ohvitseri mõõga projekt, aga enne seda olid Kaitseliidu moderniseerimise projekt, Islandi väljakule Eesti riikliku järjepidevuse kandjate mälestusmärgi püstitamise projekt, koos Kaitseliiduga võidutule süütamise tseremoonia traditsioon Toris jne. Need on ju kõik kitsamalt või laiemalt avalikkusele suunatud üritused. Kui raamatus EROK peatükki kokku kirjutama hakkasin, tulid ühel hetkel raamid vastu: raamat enam paksemaks kui 170 lehekülge minna ei tohtinud, sest niigi olime plaanitule kaks autoripoognat juurde pannud. EROK peatükk raamatus ongi pigem ülevaatlilik, teatud määral teatmeteoseline, kus on palju fakte, vähem hinnanguid. Ma tundsin ka ise kirjutades, et hinnangute andmiseks oleks vaja pikemat ajadistantsi.

Raamatu esitlus on üks osa EROK 10. juubeli üritustest. Aga raamatuoksjon?

Juubeliürituste sarja kuuluvad n-ö traditsioonid ja uued ettevõtmised. Nende raskuspunkt langes võidupühaeelsesesse aega. Traditsiooniliselt kogunesid EROK liikmed 22. juunil Tori kirikusse võidutule süütamise tseremooniale, seal anti üle ka EROK teeneteristid.

20. juunil peeti Rahvusraamatukogus julgeoleku- ja riigikaitseteemaline sümposium "Vabatahtlikkus ja riigikaitse", kus esitleti ka raamatut "Olla väärkas juht, kui isamaa vabab".

Oma tunnustuse reservohvitseride liikumisele on andnud Eesti Vabariigi president Toomas Hendrik Ilves, kes on kirjutanud raamatule pühenduse, kus ta muu hulgas ütleb: "Nimelt on vabatahtlikud reservistide kursused ja reservohvitseride koondumine üle-eestilise organisatsiooni riigikaitse aspektile lisanud veel kodanikuühiskonna tugevdamise faktori. Just vabade kodanike vabatahtlik liitumine mingi ühise eesmärgi nimel vallandab ja suunab neid jõude, mis on olulised toimiva demokraatia tagamiseks."

Raamatu tiraaž ei ole suur ja 50 esimest eksemplari on nummerdatud ja nahka köidetud ning nendes on president Ilvese omakäelise allkirjaga pühendus. Need 50 eksemplari müüakse oksjonil. Raamatu ilmumist on korraldanud ja rahastanud otseselt EROK juurde loodud Ajaloo Jäädvustamise sihtasutus ning selle raamatu ilmumine on olnud võimalik ainult tänu EROK liikmete annetustele.

MÕELGEM KAASA!

Venemaal arendatakse uut "kaheraudset" iseliikuvat suurtükki

Venemaal katsetatakse uut ja ainulaadset iseliikuvat suurtükki Koalitsija-SV, millel on kaks 152-millimeetrist suurtükki. 2007. aasta¹ lõpul otsustatakse testitulemuste põhjal, kas relv suunatakse ka seeriatootmise ja võetakse kasutusele Venemaa armees.

Iseliikuv suurtükk Koalitsija-SV on 2S19 edasiarendus. Võrreldes varasema mudeliga on Koalitsija-SV suurema torni ning täiendatud veermiku tõttu pikem ja raskem ning tal on seetõttu kummalgi roomikule lisatud üks ratas. Koalitsija-SV võib kaasa võtta kuni 50 mürsku ning tema kahuritel on tootja väitel eelkäijaga võrreldes kiirem tulejõud ja suurem laskekaugus. Mõlema 152-millimeetrise kahuri toru esisosas on võimas suudmepidur, mis vähendab tagasilööki. Võrreldes mude-

liga 2S19 on Koalitsija-SV meeskonnas senise viie asemel vaid kaks liiget ning nad paiknevad veermiku esiosas.

Informatsioon põhineb käesoleva aasta Sotilas Aikakauslehti juuni-juulinumbris lk 66 ilmunud Matti Tuikka kirjutisel "Kaksiputkine telatykki Venäjältä".

Refereeris kapten Aivar Engel

¹ Tekstis oli aastanumbriks 2006, kuid ilmselt mõeldakse siiski aastat 2007. Kahjuks puudub Sotilas Aikakauslehtis viide algallikale.

Vormist ja sisust

HANNES VÕRNO, lipnik

Usun, et ma pole ainus, kes tunneb siis, kui on reisile, matkale, rännakule, ühesõnaga mõneks ajaks kodust kaugemale minemas, suurt naudingut ettevalmistustest. Kontrollimaks, kas särkidel on nõõbid mitte ainult ees, vaid ka korralikult kinni. Veendumaks, et sokid on terved ja kindlasti koos oma paarilisega. Mida pikemaks ajaks või kindlama eesmärgiga kuhugi minnakse, seda enam lisandub sellesse sättimistöösse operatsioone.

Kus kanda vormirõivast?

Tagavaraväes tahan puudutada väega seonduvat. Nimelt kaitseväge vormi temaatikat, millest viimasena mäletan end lugenud olevat ühest kahe aasta tagusest päevalehest. Loomulikult on vahepealgi kirjutatud ja räägitud kaitseväge vormist.

Miks tahan aga just nüüd, sellest Postimehe lühiloost uuesti rääkida? See meenus, kui pakkisin oma Kevadtermivarustust. Kõnealusel ajalehesõnumis käis jutt vajadusest korjata väeosadesse tagasi kogu ajateenistuse jooksul kasutatud antud varustus. Seadusesätte järgi tuleb loovutada kaitseväge tunnustega vormiriietus, vooditarvikud ja erirõivavarustus, mille hulka kuuluvad muu seas seljakotid, kiivrid ja kuulivestid.

“Negatiivsed näited selle kohta, kuidas kaitseväge vormiriietust kasutatakse kartulipõllul ja prügikastide ümbruses, ei tee vormile ja kaitsevägele au,” põhjendab eelnou seletuskiri selgete reeglite vajadust. Uue korra jõustumisel väheneksid võimalused, et kaitseväge vorm satub tsivilistide kätte ja seda pruugitakse “mittekaitseotstarbelistel eesmärkidel”. Seljakottide ja kiivrite tagastamine on kaitseministeeriumi väitel vajalik nende kalliduse ja pika kasutusaja tõttu.

Pealtnäha igati sisukas idee ja mis peamine – paistab, et ka rakendatav. Minul tekkis aga küsimus ühe, nimelt selle seletuse kohta, et kaitseväge riietust kasutatakse mittekaitseotstarbelistel eesmärkidel. Tahan nii aru saada, nagu ma seletan seletamist vajavaid asju oma poegadele. Küsides üle: said sa aru?

Minule meeldib vormirõivas. Mulle meeldib vormirõivast kanda olla. Mulle meeldib olla

vormirõivais inimeste keskel. Ma ei kanna vormirõivaid, kui aitan sõpra suvekodus talgutel või käin metsas seasöödakohti inspekteerimas. Ma ei pane seda selga, kui ma lähen teatrisse, kinno või õhtust sööma. Ma ei kanna vormi, kui lähen oma poega esimesel koolipäeval kooli viima või esinen kutsutud külalisena koolilaste või täiskasvanute ees. Ma kannan vormi ainult seal, kus see on määrustikuga lubatud ja aktsepteeritud. Mu vormirõivas on hoolitsetud ja puhas ning ma hoian end vormis, et vormi kandes vormis välja näha. Mulle on sellest aga vähe.

Vormikandja on eeskujuks

Kohe ka seletan, miks. Vormirõivad annavad enesetunde, seovad ja distsiplineerivad. Pole mõtet heietada lugusid meestest, kes erariided vormi vastu vahetanuna muutuvad

ühtäkki tõsiseltvõetavamaks, identifitseeritavaks ja kasvatajaks. Tahan kutsuda üles, mõtlema üheskoos sellele, et kuiva korralduse või käsu seaduslikke raame järgides sellest samast vormist mingit puuslikku ei kujundataks. Kas ohvitser reservis, kellel on õigus määrustikku järgides nõutud olukordades vormi kanda, saab seda teha piisavalt? Kas see on ehk see, mis paneb kedagi mõtlema, et kui anda vabamad käed, hakkavad kaitseväge lahed ja kaitseleitlased vormi vales ajal ja vales kohas kandma?

Usun, et ühe asjana on nimeetatud sättes viisakaks jäädud ja hästi lugeda oskavale huvilisele midagi ka ridade vahele kirjutatud. See on nimelt o s k u s vormi kanda. Ma ei kõnele siinjuures aabitsatõdedest ega määrustikule vastavast vormikandmisviisist, vaid sisemisest ja loomulikust hoiakust olla vormikandja. Iga kodanik, kes on valmis oma kodumaad kaitsma ja on astunud teenistusse, olgu Kaitseleitidus, kaitseväes või reservohvitserina, on eeskuju vääriv.

Eeskujuks peab olema vormikandja aga paraku ka väliselt. Ta on alati kõrgendatud tähelepanu all ja nõnda kui teatrilaval on ehk kerge petta publikut, ent mitte vaatajat.

Heitkem pilk peeglisse

Olgu, teen lühidalt ja jõuan lõpuks asja juurde. Head vormikandjad, vaadake alati enne vormi selga panemist peeglisse. Vaadake oma suurest isiksusest, põnevast imagost ja huvitavast hingest terava pilguga läbi. Tehkem end alati enne vormi selga panemist korda! Minu jaoks on hea TT-mehe see, kes tunneb oma tööd TT-mehena ega püüa sokuhabeme või ponisabaga tõestada, et muidu on ta hoopis kõva IT-mehe.

Olgem üksteisele eeskujuks ja julgelt sõnakad, et kamraad või kaaslane selles osas korrale kutsuda. Kui näen kedagi vanas väli-vormis põllul, siis riivab see mu silma vähem kui Eesti armee vormis “isiksus”, kes väljendab korraga nii oma maailmavaadet, elujärge kui ka poliitilisi suundumusi.

Teeme endid korda. Korrektset inimest, kel vormirõivad seljas, on hea vaadata. Näidakem siis, et seda vormi mitte ei lubata kanda, vaid tahetakse kanda.

EROK välissuhete toimkonna järgmise poolaasta tegevuskavast

KUNO PEEK, nooremleitnant, EROK juhatus

Välissuhete toimkonna (VST) kavandavat tööd järgmiseks pooleks aastaks (ajavahemikuks 2007. aasta juulist 2008. aasta jaanuarini) võib iseloomustada kui stabiilset koormust, st igal kuul on midagi toimumas, kedagi on vaja kuhugi saata või millekski mõni dokument ettevalmistada. Kui vaadata aastakalendrit, näeme, et aktiivsem periood kestab veebruarist septembrini ja vaiksem periood oktoobrist jaanuarini.

Tegevusrohke poolaasta

Tänavu ootab ohvitseride peale kohalike traditsiooniliste militaarürituste (võidupüha paraad, Erna retk jne) ees veel mitu põnevat EROK ja välisüritust.

- **Sümposion EROK 10. aastapäeva tähistamiseks** (20. juuni): VST ja EROK 10 staabi vahendusel võtab EROK vastu Soome, Läti, Leedu, Rootsi ja Norra külalisi. NB! Üritus korraldatakse Rahvusraamatukogus ja on avatud kõikidele huvilistele.
- **CIORI suvekongress Riias** (31. juuli - 4. august): CIORI suurim iga-aastane üritus. Riias näeb mitutsadat vormikandjat kõikidest NATO liikmes- ja rahupartnerlusriikidest. EROKst on minemas ca 15-liikmeline delegatsioon.
- **CIORI Keeleakadeemia Skopjes, Makeoonias** (4.-18. august): iga-aastane keelelaager, kus ohvitserid õpivad militaarkal- lakuga inglise või prantsuse keelt. EROKst on minemas seekord ligi kümneliikmeline delegatsioon.

- **EROK laskevõistlus** (14.-16. september): populaarseim EROK üritus väliskülaste arvukuse poolest. VST ülesanne on teabevahetus väliskülastega ja nende kutsumine võistlusele.
- **BALTJOLDS 2007** (27.-30. september): õppe-seminar Eesti, Rootsi, Läti, Leedu ja Soome noorematele ohvitseritele. Tänavu on korraldajaks EROK ja seminar peetakse eeldatavasti (otsus pole veel lõplik) Paikuse Politseikolled- zis Pärnumaal. Seekord on teemaks psühho- loogilised operatsioonid. EROKst pääseb seminarile lisaks BALTJOLDS 2007 staabile kaheksa ohvitseri. (Sellest üritusest pikemalt Tagavaraväe järgmistes numbrites.)
- **Baltic Presidium 2-2007** (10. november): teine 2007. aasta Eesti, Läti ja Leedu reser- vohvitseride kogude esimeeste tippkohtu- mine. Korraldaja on EROK ja kogunemine leiab aset Eestis (järgmisel aastal Leedus). Kohtumise eesmärk on arendada Balti ri- ikide reservohvitseride koostööd. Pikemalt ma siin kõikidest eelseisvatest üritustest ei kirjuta. Kutsed kandideerimaks kõikidele üritustele saadab välisloimkond alati EROK siselisti, kust huvilised leiavad ka vajalikud juhtnöörid.

Mured ja võimalused

Välissuhete toimkonna suurim mure on seotud sellega, kuidas aktiveerida noori, kuni 30-aastasi ohvitseri, kes auastmelt kuni leitnan- did. Sellele ohvitserigrupile pööratakse CIORis ja maailmas suurt tähelepanu, EROKs on see aga väheaktiivseid ohvitseride gruppe. Aastas korral- datakse noortele ohvitseritele 3-4 välisseminari

ja -üritust, mille osalemiseks on EROK eelarves raha olemas. Tavaliselt saadame sinna 2-4 ini- mest korraga, kuid viimasel paaril korral on olnud raskusi leidmaks neid noori ohvitseri, kes on hu- vitatud kogemuste ja teadmiste omandamisest piiri taga. Olukorras, kus huvilisi on rohkem kui võimalik lähetada, saavad eelise need, kes on rohkem osalenud EROK üritustel (hindame väga kõrgelt vabatahtlikkust ja panustamist).

Need noored (kaitseliitlased), kes mahuvad samuti sellesse huvigruppi, kuid kellel pole oh- vitseri auastet, saavad tõsisema tahtmise korral astuda EROK toetajaliikmeks. Toetajaliikmetel on tavalikmetega võrdsed võimalused osaleda kõikvõimalikel EROK tegevuskavas ette nähtud ja siselistis välja kuulutatud üritustel.

EESTI RESERVOHVITSERIDE KOGU JUHATUS

Valitud EROK üldkoosolekul
7. märtsil 2007

Juhatusesimees
leitnant **Vello Väinsalu**
(vello@erok.ee, tel 504 7916)

Aseesimees
kapten **Andre Lilleleht**
(andre@erok.ee, tel 501 6178)

Väljaõppetoimkond
nooremleitnant **Tanel Järvet**
(tanel@erok.ee, tel 517 3798)

Välissuhete toimkond
nooremleitnant **Kuno Peek**
(kuno@erok.ee, tel 554 3210)

Teabe- ja tavanditoimkond
lipnik **Hannes Võrno**
(hannes@erok.ee, tel 516 6001)

Personalitoimkond
lipnik **Anne Must**
(anne@erok.ee, tel 5661 7816)

Koolitustoimkond
leitnant **Priit Heinsalu**
(priit@erok.ee, tel 509 2102)

EROK postiaadress:
Narva mnt 8, 10117 Tallinn

Eesti Reservohvitseride Kogu infoleht
Tagavaravägi ilmub ajakirja Kaitse Kodu!
vahelehele.
Toimetaja lipnik Hannes Võrno (hannes@
erok.ee, tel 516 6001)

EROK teeneteristid

6. juunil kogunenud Eesti Reservohvitseride Kogu teeneteristide nõukogu otsustas saabunud esildiste alusel annetada seoses EROK 10. sünnipäeva ja võidupäevaga teeneteristid Eesti Reservohvitseride Kogu põhikirjaliste eesmärkide elluviimisel ning Eesti Reservohvitseride Kogu toetamisel aktiivse ja eeskujuliku tegevusega silma paistnud isikutele:

Teeneteristi raudrist

major Aivar Kokka	nooremleitnant Markus Alliksaar
kapten Heiki Arike	nooremleitnant Kardo Merivald
kapten Aivar Engel	nooremleitnant Tiit Riisalo
kapten Kaido Sirman	lipnik Jimmy Karp
leitnant Margus Pihlakas	

Teeneteristi hõberist

kolonel Urmas Roosimägi

Teeneteristid anti üle Tori Eesti Sõjameeste mälestuskirikus 22. juunil 2007.

HANNES VÖRNO, lipnik, teeneteristide nõukogu sekretär, EROK juhatus